

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 32CoE/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112209696
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2112209696.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudcov: Mgr. Maroš Fekete a JUDr. Pavol Laczo, v exekučnej veci oprávneného: Sociálna poisťovňa so sídlom ul. 29. augusta 8, Bratislava, IČO: 30 807 484, vo veci pobočky: Sociálna poisťovňa, pobočka Trnava, so sídlom VI. Clementisa 24/A, Trnava, proti povinnému: D. S., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom H. XXXX/XX, Q., vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Silvia Šabíková, so sídlom Hodská 345/3, Galanta, pod sp. zn. EX 309/12, pre vymoženie 763,49 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, na odvolanie oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 27Er/380/2012-22 zo dňa 3. júla 2019, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie oprávneného o d m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. exekúciu zastavil, výrokom II. súdnemu exekútorovi priznal nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 9a ods. 1, § 57 ods. 1 písm. h), § 58 ods. 1, § 196, § 200 ods. 1, 5, § 203 ods. 2, § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej tiež „EP“), § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej tiež „CSP“) a vecne tým, že poverením č. 5207*128949 zo dňa 22.05.2012 bol súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie v prospech oprávneného na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočky v Trnave č. k. 700-0412564211-GC04/11 zo dňa 24.10.2011. Dňa 29.03.2019 bol súdu prvej inštancie doručený podnet súdneho exekútora na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, nakoľko povinný v priebehu exekúcie zomrel dňa 06.04.2013 bez zanechania majetku. Z uznesenia Okresného súdu Trnava č. k. 26D 309/2013, 2D not 84/2013 zo dňa 25.10.2013 mal súd prvej inštancie preukázané, že dedičské konanie po poručiteľovi - povinnom bolo právoplatne zastavené dňa 04.11.2013, nakoľko poručiteľ zanechal len majetok nepatrnej hodnoty. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7MCdo 5/2011 zo dňa 13.05.2011 exekúciu zastavil z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Nakoľko súd prvej inštancie zastavil konanie, v zmysle § 262 ods. 1 CSP, ktorý je vo vzťahu k Exekučnému poriadku lex generalis, rozhodoval o nároku na náhradu trov konania. V zmysle ust. § 203 ods. 2 Exekučného poriadku priznal súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému, pričom o ich výške rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

3. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie oprávnený, ktorý mal za to, že exekučný súd bol povinný zastaviť exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, teda preto, že je tu iný dôvod, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať, pretože bezprostredným dôvodom zastavenia exekúcie

je skutočnosť, že povinný zomrel. Povinný zomrel dňa 06.04.2013 a svojou smrťou stratil spôsobilosť mať práva a povinnosti. Stratu spôsobilosti byť účastníkom konania nemožno považovať za zavinenie zo strany oprávneného. Smrť ako objektívnu skutočnosť oprávnený nemohol predpokladať, ani žiadnym spôsobom ovplyvniť. Oprávnený uskutočnil všetky právne kroky smerujúce k vymoženiu pohľadávky v lehote vykonateľnosti, pričom objektívne nemohol predpokladať zánik právnej subjektivity povinného. V prípade zastavenia exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, t.j. z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, možno oprávnenému uložiť povinnosť náhrady trov exekúcie len ak je dané jeho procesné zavinenie na zastavení exekúcie, čo sa v danom prípade nestalo. Oprávnenému nemožno uložiť povinnosť nahradiť trovy súdneho exekútorovi ani podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, keďže povinný v čase rozhodovania o zastavení exekúcie už zomrel. Po jeho smrti už nemožno posudzovať jeho majetnosť, resp. nemajetnosť. Oprávnený poukázal tiež na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 272/08 z 22.10.2008. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že súdnemu exekútorovi voči oprávnenému nárok na náhradu trov exekúcie neprizná.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej tiež „CSP“), skôr ako mohol pristúpiť k meritórnemu preskúmaniu veci na základe podaného odvolania, musel sa zaoberať naplnením formálnych podmienok pre jeho podanie, medzi nimi prednostne otázkou či ide o rozhodnutie, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie je nevyhnutné podľa § 386 písm. c) CSP odmietnuť.

5. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.07.2016 do 31.03.2017 ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

7. Rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo vydané za účinnosti novej procesnej úpravy civilného sporového konania a súčasne za účinnosti novely Exekučného poriadku, vykonanej zákonom č. 125/2016 Z. z. Išlo však o exekučné konanie začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP. Zákom č. 125/2016 Z. z. neboli do Exekučného poriadku vložené žiadne prechodné ustanovenia k úprave účinnej od 1.7.2016, nakoľko však Exekučný poriadok (rovnako ako CSP) je vo všeobecnosti procesná norma (hoci obsahuje aj niektoré hmotnoprávne ustanovenia), je potrebné podľa všeobecných princípov intertemporálnej aplikácie procesných právnych noriem vychádzať z okamžitej aplikateľnosti novelizovaného Exekučného poriadku aj vo vzťahu k exekučným konaniam, ktoré sa začali pred novelizáciou (to zodpovedá aj § 470 ods. 1 CSP, podľa ktorého tento zákon platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti). Z toho vyplýva, že od 01.07.2016 je potrebné aj v exekučných konaniach začatých pred týmto dňom primerane použiť ustanovenia CSP, ak to povaha veci nevyklučuje.

8. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.07.2016 do 31.03.2017 ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

9. Podľa § 203 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku znení účinnom od 01.07.2016 do 31.3.2017 ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený.

10. Podľa § 355 ods. 2 CSP je proti uzneseniu súdu prvej inštancie prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

11. Podľa § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

12. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

13. Z obsahu odvolania oprávneného je zrejmé, že tento nenapáda rozhodnutie súdu o zastavení exekúcie, ale žiada iba zmenu právnej kvalifikácie zákonného dôvodu zastavenia exekúcie, čím napáda

len dôvody tohto rozhodnutia. Odvolací súd preto jeho odvolanie proti dôvodom výroku o zastavení exekúcie v zmysle § 386 písm. c) CSP odmietol.

14. Pokiaľ ide o druhý výrok napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, teda výrok o trovách exekúcie, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že právna úprava sporového konania účinná do 30.06.2016 vychádzala vo všeobecnosti zo zásady prípustnosti odvolania proti akýmkoľvek rozhodnutiam (rozsudkom aj uzneseniam) súdu prvého stupňa (§ 201 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) s tým, že výnimky, teda prípady neprípustnosti odvolania boli v procesnom predpise výslovne uvedené (medzi nimi aj neprípustnosť odvolania proti uzneseniu v exekučnom konaní, pokiaľ neustanovuje inak osobitný zákon - § 202 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). Procesná úprava účinná od 01.07.2016 zachovala zásadu prípustnosti odvolania len vo vzťahu k rozsudkom (§ 355 ods. 1 CSP), avšak vo vzťahu k uzneseniam ako všeobecnú zásadu stanovila neprípustnosť odvolania, t. j. odvolanie je prípustné len ak to zákon výslovne pripúšťa (§ 355 ods. 2 CSP). V dôsledku tejto zmeny síce zostala pre exekučné konania zachovaná zásada neprípustnosti odvolania (predtým § 202 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, teraz § 355 ods. 2 CSP), avšak kým do 30.06.2016 mohol výnimku, teda prípustnosť odvolania, ustanovovať len osobitný zákon, t. j. Exekučný poriadok, od 01.07.2016 môže pripustiť odvolanie aj samotný Civilný sporový poriadok (§ 355 ods. 2 CSP v spojení s § 9a ods. 1 Exekučného poriadku).

15. To však neznamená, že Civilný sporový poriadok je možné aplikovať na exekučné konania v každej situácii. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku má ísť o primerané použitie ustanovení CSP a len vtedy, ak to povaha veci nevyklučuje. Použitie ustanovení CSP (ako *lex generalis*) je vždy len subsidiárne, teda je možné ich použiť len tam, kde Exekučný poriadok (ako *lex specialis*) nemá vlastné ustanovenia.

16. Podľa názoru odvolacieho súdu z vyššie uvedených dôvodov nie je možné vo vzťahu k trovám exekúcie aplikovať ustanovenie § 357 písm. m) CSP, podľa ktorého je odvolanie prípustné proti uzneseniu o nároku na náhradu trov konania. V prvom rade je potrebné poukázať na to, že trovy exekúcie predstavujú osobitný inštitút, upravený Exekučným poriadkom, odlišný od trov konania. Trovy exekúcie majú vlastnú definíciu v Exekučnom poriadku (§ 200 ods. 1 Exekučného poriadku v znení do 31.03.2017), vlastný okruh účastníkov konania o trovách exekúcie (§ 37 ods. 1), vlastnú úpravu nárokov jednotlivých účastníkov vo vzťahu k trovám exekúcie (§ 200 ods. 1 druhá a tretia veta), osobitný spôsob ich uplatňovania (pokiaľ nedôjde k zastaveniu exekúcie, o trovách exekúcie sa ani nerozhoduje, súdny exekútor ich vymôže ako súčasť exekučného nároku - § 200 ods. 6) a tiež osobitný spôsob rozhodovania v prípadoch, keď sa o nich rozhoduje (nerozhoduje sa osobitne o nároku a osobitne o výške, ale rozhoduje sa o tom, kto a v akej výške trovy exekúcie platí; vo vzťahu k odmene súdneho exekútora ani nejde o rozhodovanie o náhrade trov, ale priamo o zaplatení odmeny súdneho exekútora - § 200 ods. 5). Za takýchto okolností absenciu výslovného ustanovenia výnimky zo všeobecnej zásady neprípustnosti odvolania nemožno interpretovať inak ako nepripustenie odvolania vo vzťahu k trovám exekúcie v súlade s § 355 ods. 1 CSP. Rozhodnutie o trovách exekúcie z vyššie uvedených dôvodov nemožno ani "primerane" subsumovať pod rozhodnutie "o nároku na náhradu trov konania" podľa § 357 písm. m) CSP.

17. Napokon, pokiaľ by zákonodarca chcel novou procesnou úpravou pripustiť odvolanie proti rozhodnutiam súdov prvej inštancie o trovách exekúcie (ktoré v procesnej úprave účinnej do 30.06.2016 prípustné nebolo), bol by tak urobil spôsobom, ktorý by nepripúšťal pochybnosti, a to buď vložením vety "Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie" do § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, čo je formulácia štandardná v úprave exekučného konania, alebo výslovným uvedením trov exekúcie v § 357 CSP ako výnimky zo zásady neprípustnosti odvolania proti uzneseniam súdov prvej inštancie.

18. Keďže teda rozhodnutie o trovách exekúcie nie je rozhodnutím o trovách konania, ani (v časti týkajúcej sa zaplatenia odmeny súdneho exekútora) rozhodnutím o náhrade, a ani rozhodnutím o nároku, nemožno naň aplikovať § 357 písm. m) CSP. Ide o osobitné rozhodnutie upravené Exekučným poriadkom, proti ktorému odvolanie nie je prípustné (§ 9a ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s § 355 ods. 2 CSP). Preto odvolaciemu súdu nezostávalo nič iné, než odvolanie v zmysle § 386 písm. c) CSP odmietnuť aj v tejto časti.

19. V odvolacom konaní by fakticky plne úspešnému povinnému vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP použitých

s odkazom na § 9a ods. 1 Exekučného poriadku), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. Z obsahu spisu však vyplýva, že v danom prípade úspešný povinný zomrel, čím stratil právnu subjektivitu, preto odvolací súd o jeho nároku na náhradu trov odvolacieho konania nerozhodol.

20. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).